

всрѣдъ ужасѣтъ на пустинята. Въ пѣсѣцитѣ на пустинята камилата е като *корабъ всрѣдъ морскитѣ вълни*.

Безъ камилата е немислимъ живота въ пустинята. За Арабия — „рождената майка на камилата“, нѣма по-свето животно отъ камилата. За арабина и бедуина въ Африка камилата е сѣщинско имане, така както е еленѣтъ за ескимоса; безъ камилата не биха могли да живѣятъ единъ день хората въ пустинята, както моряцитѣ безъ своя корабъ въ морето.

Арабинѣтъ никога не нагрубява, никога не се отнася лошо съ обичната си камила. Когато пѣтува, той я обсипва съ любезности: — „пѣе ъ пѣсни, разказва и приказки, говори ъ като на равенъ на себе

Фиг. 2. Камилски керванъ.

си рожденъ братъ. Колко много легенди и предания сѣществуватъ за камилата между хората на черния материкъ! — Разказватъ, че когато Аллахъ сътворявалъ човѣка (адама), отъ сѣщата прѣстъ направилъ камилата и финиковата палма. Когато Мохамедъ (мохамеданския пророкъ) обикалялъ правовѣрнитѣ ездилъ на камила. Първата джамия била направена на мѣстото, кждето пренощувала камилата, когато великиятъ пророкъ — Мохамедъ избѣгалъ отъ гр. Мека